

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **I.**, zastúpeného advokátom J., proti odporcovi: **X.**, **o zaplatenie zmenkovej sumy 10 000 eur s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 27CbZm/14/2011, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2CoZm/8/2012-72 z 27. augusta 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 2CoZm/8/2012-72 z 27. augusta 2012 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I zmenkovým platobným rozkazom č. k. 27CbZm/14/2011-47 z 29. mája 2012 uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 6 % úrok ročne zo sumy 10 000 eur od 01. 01. 2011 do 30. 03. 2011 vo výške 144,70 eur a zmenkovú odmenu vo výške 33,33 eur. Ďalším výrokom uložil odporcovi povinnosť uhradiť právnomu zástupcovi navrhovateľa náhradu trov konania 24,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a 1 000,62 eur titulom trov právneho zastúpenia.

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2CoZm/8/2012-72 z 27. augusta 2012 na odvolanie odporcu potvrdil zmenkový platobný rozkaz vo výroku o náhrade trov konania a účastníkom náhradu odvolacieho konania nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. K námietke odporcu, že vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo k vzniku sporu je daná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, v dôsledku ktorých nemal súd podľa § 150 O. s. p. navrhovateľovi náhradu trov konania priznať odvolací súd uviedol, že uplatnenie práv z platnej zmenky nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa. Za nedôvodnú považoval aj námietku týkajúcu sa výšky trov konania, pretože je v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Z uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 18. 09. 2012.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu odporcu podal proti uzneseniu odvolacieho súdu a zmenkovému platobnému rozkazu súdu prvého stupňa v rozsahu výroku, ktorým uložil odporcovi náhradu trov konania mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. b), c) O. s. p. Navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V dôvodoch dovolania uviedol, že navrhovateľ sa domáhal návrhom z 19. 01. 2011 vydania zmenkového platobného rozkazu na zaplatenie zmenkovej sumy 10 000 eur s príslušenstvom. Dňa 12. 05. 2011 doručil súdu čiastočné späťvzatie návrhu v rozsahu zmenkovej sumy 10 000 eur dôvodiac, že povinnosť odporcu zaplatiť zmenkovú sumu zanikla 30. 03. 2011. Navrhovateľ požadoval naďalej zaplatenie príslušenstva zo zmenky ako aj trov konania. Okresný súd Košice I vydal 29. 05. 2012 zmenkový platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 6 % úrok ročne zo sumy 10 000 eur od 01. 01. 2011 do 30. 03. 2011 vo výške 144,70 eur, zmenkovú odmenu 33,33 eur a náhradu trov konania 24,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a 1 000,61 eur titulom trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci, pričom odmena za úkon právnej pomoci bola vypočítaná z hodnoty sporu vo výške 10 000 eur. Súd prvého stupňa nerozhodol o čiastočnom zastavení konania v časti zmenkovej sumy 10 000 eur. Odporca v odvolaní namietal nesprávny výpočet trov konania, pretože súd prvého stupňa neskúmal, či návrh v časti

zmenkovej sumy 10 000 eur bol podaný dôvodne a či odporca zaviniť, že návrh bol v tejto časti vzatý späť. Odvolací súd zmenkový platobný rozkaz vo výroku o náhrade trov konania potvrdil s poukázaním na správnu aplikáciu ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. Dovolateľ konštatoval, že uvedenými rozhodnutiami súdov bol porušený zákon, keďže súdy vec zaťažili vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zároveň vec nesprávne právne posúdili. Za procesnú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci považoval skutočnosť, že súd prvého stupňa nepostupoval zákonom predpísaným postupom potom, čo navrhovateľ vzal späť návrh v časti zaplatenia zmenkovej sumy. Súd na jednej strane síce neuložil odporcovi v zmenkovom platobnom rozkaze zaplatiť zmenkovú sumu, avšak na druhej strane v rozpore s § 96 ods. 1 O. s. p. nevydal uznesenie o čiastočnom zastavení konania. Uvedené procesné pochybenie malo potom dôsledky, že súdy si neujasnili aká je hodnota predmetu sporu, v ktorej mal navrhovateľ úspech, a teda čo je základom pre výpočet trov konania viazaných na úspech vo veci. Ďalším dôsledkom tohto procesného pochybenia bolo, že súdy neaplikovali na určenie povinnosti náhrady trov konania tie ustanovenia O. s. p., ktoré sa viažu na zastavenie (čiastočné zastavenie) konania. Za nesprávne právne posúdenie považoval dovolateľ nesprávnu výlučnú aplikáciu ustanovenia § 142 O. s. p. na určenie povinnosti náhrady trov konania, keď vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu mali náhradu trov konania posúdiť aj podľa § 146 O. s. p. Súdy mali skutkovo vyhodnotiť, či existujú dôvody uvedené v § 146 ods. 2 O. s. p. pre priznanie náhrady trov konania navrhovateľovi, teda či bol návrh v časti istiny podaný dôvodne, či navrhovateľ vzal návrh v časti zmenkovej istiny späť pre správanie odporcu. Takéto skutkové hodnotenia v rozhodnutí súdu prvého súdu a v rozhodnutí odvolacieho súdu absentujú napriek tomu, že odporca v odvolaní výslovne poukázal na to, že súd musí zaujať skutkový záver o dôvodnosti podaného návrhu. Aplikácia ust. § 142 ods. 1 O. s. p. bola správna iba v určitom rozsahu, a to vo vzťahu k sumám priznaným v zmenkovom platobnom rozkaze (príslušenstvo) nie však vo vzťahu k zmenkovej istine. Za úkon právnej pomoci „čiastočné späťvzatie návrhu“ nemožno priznať náhradu trov s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. ako to urobili konajúce súdy, ale výlučne s poukázaním na ust. § 146 O. s. p.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu poukázal na neprípustnosť a nedôvodnosť podaného mimoriadneho opravného prostriedku. Tvrdil, že nemá možnosť posúdiť splnenie podmienok k podaniu dovolania, pretože mu nebol doručený podnet na jeho podanie. Ďalej nie je zrejmé, či podanie mimoriadneho dovolania vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je

možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Mimoriadne dovolanie nebolo podané v zákonom stanovenej lehote a nie je prípustné z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu súdu, ktorým sa rozhodlo o zastavení konania, aj keď vydaním rozhodnutia nie predpísanou písomnou formou. Navrhol dovolanie v celom rozsahu ako oneskorene podané odmietnuť, prípadne ho ako nedôvodné zamietnuť.

Odporca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že s obsahom mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora súhlasí a pridrižiava sa obsahu podnetu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 10a ods. 3 O. s. p. po zistení, že mimoriadne dovolanie podal generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1, 2 O. s. p.), vzhľadom na námietku žalobcu sa v prvom rade zaoberal včasnosťou podania mimoriadneho dovolania.

Podľa § 243g O. s. p. mimoriadne dovolanie podáva generálny prokurátor na dovolacom súde do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia súdu.

V danej veci rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním nadobudlo právoplatnosť 18. 09. 2012, a preto lehota jedného roka, plynutie ktorej sa posudzuje podľa § 57 O. s. p. sa skončila 18. 09. 2013. Generálny prokurátor podal mimoriadne dovolanie na dovolacom súde včas 19. 07. 2013, teda v lehote jedného roka od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia súdu. Námietka žalobcu týkajúca sa oneskoreného podania dovolania nie je dôvodná.

Dovolací súd preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 243f ods. 1 O. s. p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak po a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne v zmysle § 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p. sa

zaobera procesnými vadami uvedenými v § 237 O. s. p. a tzv. inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Dovolaateľ poukázal v dovolaní na existenciu inej vady konania, ktorá spočíva v tom, že súd prvého stupňa nepostupoval v súlade so zákonom po späťvzatí žaloby v časti zmenkovej sumy 10 000 eur a v rozpore s § 96 ods. 1 O. s. p. nevydal uznesenie o čiastočnom zastavení konania. Uvedené procesné pochybenie malo ten dôsledok, že súdy si neujasnili aká je hodnota predmetu sporu, v ktorej mal navrhovateľ úspech, čo je základom pre výpočet trov konania viazaných na úspech vo veci. Súdy zároveň vec nesprávne právne posúdili, keď neaplikovali na určenie povinnosti náhrady trov konania správne ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ návrhom doručeným súdu prvého stupňa 19. 01. 2001 žiadal vydanie zmenkového platobného rozkazu na zmenkovú sumu 10 000 eur s 9 % úrokom z omeškania. Podaním doručeným súdu 12. 05. 2001 vzal navrhovateľ späť návrh v časti o zaplatenie zmenkovej sumy 10 000 eur a žiadal len zaplatenie úrokov z omeškania a náhradu trov konania pozostávajúcich z nevrátenej časti súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby. Ďalším podaním doručeným súdu 05. 10. 2011 oznámil súdu, že upravuje úrok z omeškania a žiada zaplatenie úrokov z omeškania len vo výške 6 %, ďalej rozšíril svoj návrh o zaplatenie zmenkovej odmeny vo výške 33,33 eur. Súd prvého stupňa následne vydal zmenkový platobný rozkaz 29. 05. 2012, ktorým uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 6 % úrok zo sumy 10 000 eur od 01. 01. 2011 do 30. 03. 2011 a zmenkovú odmenu 33,33 eur. Ďalším výrokom uložil odporcovi nahradiť právnomu zástupcovi navrhovateľa trovy konania vo výške 24,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a 1 000,62 eur titulom trov právneho zastúpenia. Proti výroku o náhrade trov podal odporca včas odvolanie, v ktorom poukázal na nesprávnosť rozhodnutia súdu o trovách konania vzhľadom na ich neprímeranú výšku aj ich nedôvodnosť, nakoľko návrh na začatie konania bol zo strany navrhovateľa podaný nedôvodne v rozpore so zmluvnými dojednaniami. Poukázal aj na nesprávne právne posúdenie veci vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ vzal návrh späť. Spis bol predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní voči výroku o trovách konania.

Podľa § 175 ods. 4 O. s. p., ak odporca podá včas námietky, súd nariadi na ich prejednanie pojednávanie; na námietky podané neskôr už nemožno prihliadať. V rozsudku súd vysloví, či zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz ponecháva v platnosti alebo či ho zrušuje a v akom rozsahu. Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz.

Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania v zmenkovom platobnom rozkaze je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal zmenkový platobný rozkaz. Podobne ako právna úprava vzťahujúca sa na platobný rozkaz v ustanovení § 174 ods. 2 O. s. p. aj v prípade odvolania proti výroku o trovách konania v zmenkovom platobnom rozkaze funkčne príslušným súdom na rozhodnutie o odvolaní je súd, ktorý zmenkový platobný rozkaz vydal a odvolanie proti výroku o náhrade trov v platobnom rozkaze nemá devoltívny účinok. Pokiaľ v danej veci o odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach, ktorý nevydal zmenkový platobný rozkaz, rozhodoval ako funkčne nepríslušný súd, čo znamená, že v konečnom dôsledku vec v odvolacom konaní prejednali a rozhodli nezákonní sudcovia.

V konaní o mimoriadnom dovolaní súd prihliada na vadu konania v zmysle § 237 O. s. p. bez ohľadu, či túto účastníci namietajú alebo nie. Dovolací súd dospel k záveru, že vec prejednali a rozhodovali nezákonní sudcovia preto je daná opodstatnenosť dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. g) O. s. p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. a) O. s. p.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2, 3 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil funkčne príslušnému Okresnému súdu Košice I, ktorý zmenkový platobný rozkaz vydal a ktorý v odvolacom konaní posúdi opodstatnenosť námietok odvolateľa. Vzhľadom na uvedené dôvody zrušenia napadnutého rozhodnutia dovolací súd sa nezaoberal námietkou inej vady konania a právnym posúdením veci samej.

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania v zmysle § 243d ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.

Právny názor dovolacieho súdu je pre ďalšie konanie záväzný (§ 243d ods. 1 O. s. p.)

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave, 31. marca 2014

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová